

Kristus begär allt

Kristus begär allt. Om han begärde mindre skulle hans offer vara för dyrbart, för stort att genomföra i syfte att lyfta oss till en sådan nivå. Vår heliga tro utropar: Avskilj! Vi borde inte anpassa oss efter världen eller efter döda, hjärtlösa beännare. "låt er förvandlas genom sinnets förnyelse". Detta är en självförsakande väg. Och när du tänker att den vägen är för smal, att där finns alltför mycket självförnekelse på denna smala stig, när du säger: Så svårt det är att ge upp allt, ställ denna fråga till dig själv: Vad gav Kristus upp för min skull? Denna fråga ställer allt som vi kan kalla själv-uppoffring i skuggan. Se på honom i örtagården, när han svettas stora blodsdroppar. En ensam ängel sänds från himlen för att styrka Guds Son. Följ honom på hans väg till rättgångssalen, medan han hånas, förlöjligas och förolämpas av den rasande folkmassan. Se honom klädd i den gamla purpurfärgade, kungliga manteln. Hör de grova skämten och det grymma hånet. Se dem sätta törnekronan på hans ädla panna, och sen slå honom med en käpp så att törnetaggarna tränger in i hans tinningar, och får blodet att flyta från den heliga pannan. Hör den mordlystna hopen som ivrigt ropar efter Guds Söns blod. Han utlämnas i deras händer, och de leder iväg den ädle som lider, blek, svag och nära att svimma, till sin korsfästelse. Han sträcks ut på träkorset och spikarna drivs genom hans känsliga händer och fötter. Se honom hänga på korset dessa fruktansvärda, plågans timmar, tills änglarna döljer sina ansikten från den avskyvärda scenen, och solen döljer sitt ljus när den vägrar att se på. Tänk på dessa ting, och fråga sen: Är vägen för smal? Nej, nej. - I Testimonies for the Church s. 240